

Приватне акціонерне товариство «Львівський електроламповий завод „Іскра“» (далі – Товариство) – звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням визнати таким, що не відповідає окремим приписам статті 41 Конституції України (є неконституційним) припис абзацу першого частини четвертої статті 14 Закону України „Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків“ від 4 вересня 2008 року № 500–VI (далі – Закон № 500), яким передбачено:

„4. Розмір компенсації вартості гуртожитків, що передаються відповідно до цього Закону у власність територіальних громад на частково-компенсаційній або компенсаційній основі, розраховується відповідно до вартості гуртожитків, за якою їх було включено до статутних капіталів товариств, створених у процесі приватизації чи корпоратизації, з урахуванням зменшення вартості внаслідок нарахованого фізичного зносу або збільшення вартості в результаті фактично підтверджених витрат власників на проведення капітального ремонту за час перебування гуртожитків у їхній власності“.

Автор клопотання вважає, що припис абзацу першого частини четвертої статті 14 Закону № 500 є таким, що не відповідає частинам першій – п’ятій статті 41 Конституції України, оскільки допускає примусове відчуження об’єктів права власності, а саме: передання у комунальну власність гуртожитків, включених до статутного капіталу товариства, без згоди його власника за рішенням суду без попереднього і повного відшкодування реальної вартості цих гуртожитків на час відчуження. При цьому розмір компенсації вартості гуртожитків, що передаються відповідно до Закону № 500 у власність територіальних громад, розраховується відповідно до вартості гуртожитків, за якою їх було включено до статутних капіталів товариств, створених у процесі приватизації, а не виходячи із реальної вартості гуртожитків на час відчуження.